

Ülést tartott a Minisztertanács

Köszönet a rendkívüli időjárásban helytállóknak

A kormány Tájékoztatási Hivatala közli: A Minisztertanács csütörtöki ülésén Lázár György tájékoztatást adott Margaret Thatchernek, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság miniszterelnökének hazánkban tett hivatalos látogatásáról. A kormány a tájékoztatót tudomásul vette.

A Minisztertanács megvitatta és elfogadta az Országos Tervhivatal elnökének a hosszú távú tervezés, eredményeiről adott beszámolóját, a hasznosítás módjára és a további munkára tett javaslatát. Megköszönve az eddigi közreműködést, felkérte a Magyar Tudományos Akadémiát, valamint a társadalmi és érdekképviseleti szerveket, hogy a következő munkaszakaszban is vegyenek részt.

A kormány jelentést hallgatott meg a biológiai eredetű anyagok komplex hasz-

nosításának lehetőségeiről. Megállapította, hogy hazánkban e téren kedvezőek az adottságai, ezért kiemelt feladatként jelölte meg a hasznosítást szolgáló tudományos eredmények alkalmazását, az ipari háttér fejlesztését és új lehetőségek feltárását.

A Minisztertanács jelentést hallgatott meg az elmúlt napok rendkívüli időjárása miatt az érintett megyékben kialakult helyzetéről és az ennek nyomán tett intézkedésekről.

Elismerését és köszönetét fejezte ki a közlekedési és a szolgáltatóvállalatok dolgozóinak, a honvédségnek, a helyi szervezeteknek és a lakosságnak a nehézségek leküzdésében tanúsított példamutató helytállásért. Felhívta az illetékes minisztériumok és országos hatáskörű szervek vezetőit, hogy a keletkezett károk felszámolásához nyújtsanak segítséget.

Bővülő magyar-szovjet kereskedelmi kapcsolatok

Viktor Ocseretin sajtótájékoztatója

Viktor Ocseretin, a Szovjetunió magyarországi kereskedelmi képviselője csütörtökön tájékoztatta az újságírókat a magyar-szovjet kereskedelmi kapcsolatok tavalyi eredményeiről és az ideai feladatokról.

Elmondta, hogy a két ország kereskedelmi s általában gazdasági kapcsolatai 1983-ban tovább fejlődtek. Az áruforgalom meghaladta a 8 milliárd rubelt, 8,2 százalékkal volt nagyobb, mint egy évvel korábban. A Szovjetunió szállította továbbra is hazánkban a legfontosabb energiahordozókat és nyersanyagokat. A magyar kőolajimport, továbbá vasérc- és fűrészfűrőport 90 százaléka, a földgáz és az ipari faanyag-behozatal 95 százaléka, a nitrogénműtrágya 85 százaléka, a külföldről beszerzett kőszén 40 százaléka a Szovjetunióból származott. Ugyanakkor a Szovjetunió a magyar ipar és mezőgazdaság legjelentősebb vásárlója. A teljes magyar gépxport 50, a mezőgazdasági export több mint 30 százaléka a Szovjetunió vásárolja. A magyar Ikarusautóbuszok a Szovjetunió importszükségletének 90 százalékat fedezik; Magyar szállítástok elegendik ki a szovjet importszükségletnek több mint felét gyümölcskonzervből, 40 százaléka friss gyümölcsből, 25 százaléka gyógyszerből és márkás borokból. Az ipari fogyasztási cikkek cseréje is jelentős, és mindkét ország számára hasznos. Nagyon fontos, hogy mindkét ország szakemberei jobban megismerjék egymás termékeit, az együttműködés bővítésének lehetőségeit. Ezért nyitották meg 1983 májusában a Szovjetunió budapesti bemutatótermét, ahol már eddig 15 szakkiallítás és 7 szimpóziumon mutatták be, ismertették a szovjet gazdasági és tudományos élet eredményeit, a szovjet kereskedelem kínálatát.

Viktor Ocseretin emlékeztetett a múlt év decemberében aláírt magyar-szovjet árucseré-forgalmi és fizetési megállapodásra, amelynek nyomán az áruforgalom az idén több mint 7 százalékkal növekszik, s meghaladja a 8,6 milliárd rubelt. Mint mondotta, a Szovjetunió 1984-ben is fenntartja a nyersanyagok és tüzelőanyagok szállításának korábbi szintjét.

Örvendetesnek mondotta, hogy az állami közeli megállapodások alapján már jó néhány magánjogi szerződés is megkötődött, rövidesen a szovjet földgáz szállításáról is aláírják a szerződést. Bővíti a Magyarországra szállított szovjet háztartási gépek választékát is. Még az idei BNV előtt kiállítás rendeznek Magyarországon, s bemutatják a magyar kereskedelemnek a legújabb szovjet mosógépeket, magnós rádiókat, tv-készülékeket, amelyeket bizonyára szívesen vásárol majd a magyar lakosság.

Ugyanakkor elismeréssel szolt egyebek között azokról a magyar szállításokról, amelyek segítik a szovjet élelmiszerprogram végrehajtását, szívesen vásárolják a különféle magyar mezőgazdasági berendezéseket, vetőmagokat, növényvédő szereket, állatgyógyászati készítményeket, a búzát, a húst. Elismerésre méltónak mondotta, hogy a magyar szállítmányok határidőre, jó minőségben érkeznek a Szovjetunióba. Mint mondotta, jó néhány cikkből mindkét fél kölcsönösen többet is szívesen vásárolna egymástól, ennek lehetőségei azonban korlátozottak. A Szovjetunió például az idén 27 ezer 400 személyautót szállít Magyarországra, s bár ennél jóval több is elkelne, további szállításra nincs mód. A Szovjetunióban ugyanígy kaposak a magyar ipari közszükségleti cikkek, köztük a konfekcióáru, a cipő, a kötöttáru, de ennek korlátlan behozatalára sincs lehetőség. Erdemes lenne gondolkodni olyan megoldáson, hogy például Magyarországon miképpen teremthetnék meg az ipari közszükségleti cikkek, a Szovjetunióban pedig viszonylagosként a személygépkocsik szállításának fokozásához szükséges feltételeket.

A továbbiakban a két ország gazdasági együttműködésének különböző hatékony formáiról szolt, egyebek között arról, hogy Magyarország a többi szocialista országgal együtt olyan új létesítmények közös beruházásában vett és vesz részt, amely lehetővé teszi, hogy földgázhoz, vasérchez, vas- és tüzelőanyaghoz, villamos energiához jusson. Magyar vállalatok közreműködnek több szovjet könnyűipari vállalat — ruhagyár, cipőgyár, bútorgyár — rekonstrukciójában, a likinói autóbuszgyár felújításában. Szovjet vállalatok viszont közreműködtek a Salgótarjá-

ni Kohászati Üzemek szegedi gyártó berendezéseinek felújításában, s részt vesznek a Csavari Művek vállalatnál különleges gépek rekonstrukciójában. Szovjet szerszámgyárak készítenek részt venni magyar társvállalatok rekonstrukciójában is.

Nagy jelentőségűnek mondotta a két ország közötti bővülő szakosodást és kooperációt is, amely ma már az áruforgalomnak több mint egyharmadát alapozza meg. Jelentős együttműködés van kialakulóban az Orion, illetve a Ganz-MÁVAG és szovjet partnerek között a kis televíziók, illetve dízelmozdonyok alkatrészeinek gyártásában. Szolt arról is, hogy a két ország összefogása alkalmasnak bizonyult különféle nehézségek elhárításában. Jobban összehangolták például a vasutak munkáját, bővítették a két ország közötti közúti szállításokat, a konténeres szállítások egy év alatt másfélszeresére bővültek, így zavartalanabbá vált a nagy mennyiségű áru szállítása. Intézkedtek, hogy tovább bővüljön a csapi és a záhonyi átrakóhelyek átbo-csátó képessége is.

Újságírók kérdésére válaszolva a KGST-tagországok forgalmában érvényes árral is foglalkozott Viktor Ocseretin. Mint mondotta, továbbra is a KGST által elfogadott árrelvek érvényesülnek, vagyis az egymás közötti elszámolásban minden esetben a világpiaci árak előző 5 évi átlagát számítják, amelyet azonban mintegy megcsökkentenek a konjunktúrális elemektől. A KGST-tagországok vezetőinek legközelebbi magas szintű találkozásán valószínűleg ismét napirendre tűzik az árak kérdését, és döntenek arról, hogy a jelenlegi mód-szerk érvényben maradnak-e, vagy esetleg módosítják azokat. (MTI)

Fúrótornyok — hómezőben (2.)

Neve: Doma—1.

Ahogy Szegedről Domaszék felé megyünk, a gépkocsi ablakában jobbról is balról is sorra tűnnek fel a fúrótornyok. Ezek a berendezések a dorozsmai szénhidrogénmező szelét keresik. Vagy szakszerűbben: a föld alatti gáz- és olajkészletek lehatárolását végzik.

A domaszéki tanyák közötti sárúton délelőtt 10 óra körül érkezünk a Doma—1. jelű berendezéshez. Majdnem egyszerre a váltást hozó munkásszállító gépkocsi-val. Itt úgynevezett 5+5-ös rendszerben dolgoznak az emberek. Este tízkor és délelőtt 10-kor van váltás. A dolgozók azotól veszik át a munkát, akiknek fél napja átadták. Öt napig 12 óra a munkaidő, aztán öt teljes nap pihenő következik.

A szegedi fúrási üzemegységben összesen két berendezésben dolgoznak ebben a munkarendben. Ezt az időbeosztást „importálták”. Valamikor távolabb dolgoztak ezek a fúrótornyok. Akkor vállalták a munkások a nyolc óra megnyújtását azért, hogy majd a családdal töltött idő is hosszabb legyen. Amikor közelebb jött a munkahely az otthonhoz, nem akartak ismét változtatni az időbeosztáson...

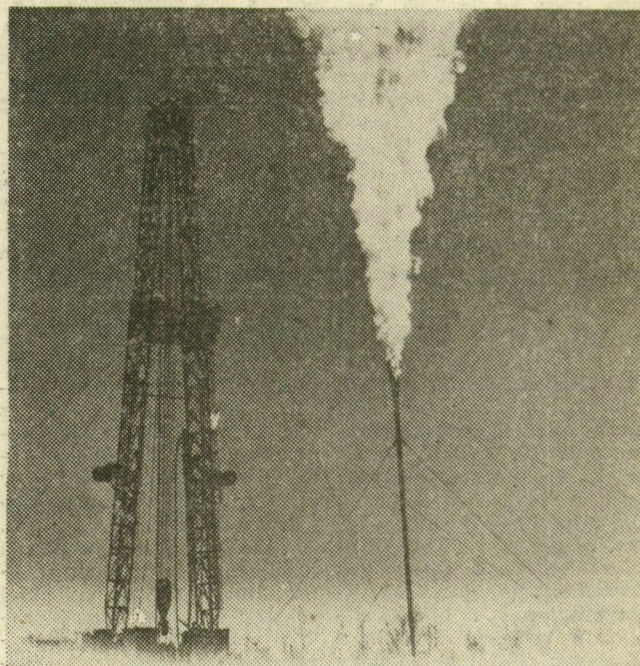
A legtöbb berendezésen ma is kilencszer nyolc órát dolgoznak, aztán három napig otthon vannak a fúró-sok. A vezetők nekik is ajánlották a „felezős” munkarendet, de nem fogadták el.

A fúrótorony mellett bódék közül az egyikben meleg vizet fürdős is van. Akik befejezték a munkát, nem is gondolnak a zuhanyozásra. Csak a kezüket mossák, arcukról törlik az izzápot. Majd otthon lesz idő az alapos tisztálkodásra. Az újonnan jöttek és hazafelé indulók be-betérnek a bódéba, ahol Kiss Sándor főfűró-mesterrel beszélgetünk. Az első percek az emlékek.

— Hogy is kezdődött? — kérdez vissza. Apám is főfűró-mester volt. Ma már nyugdíjas. Épp a napokban látogattam meg. Tizenévesen két dolog csábított. Az egyik természetesen a fúrótorony volt. A másik pedig a foci. Játsoztam a Zala megyei ifjúsági válogatottban is. Amikor érettségi után a nagylengyeli fűrészhöz kerültem, megkérdezte tőlem a főnököm: „Fiam, futballista vagy fűró-s akarsz lenni? Ha a labdát választod, akkor gyorsan menj ev kapuval tovább!” Szomszédunkban a termelési részleg volt. Maradtam.

Sorolja a munkahelyeket ahol dolgozott: Nagylengyel, Zalaölvő, Pótréte, Rábacsanak, Dabrony, aztán megint Nagylengyel, majd Kiskunmajsáról a bátyja 1971-ben Szegedre hívta. Itt letelenedt. Az azóta eltelt tizenhárom évből csak 13 hónapot töltött távol. Akkor Irakban dolgozott.

Az egyik kútjavító berendezés főfűró-mestere már régen törte a fejét azon, hogyan találhatna új munkahelyet sokat lazsáló besorozottjának. Egyszer hírt vette, hogy emberek másik olajos cégnél érdeklődött

Torony és fáklya. Itt nem hiába dolgoztak a fúró-sok

munkahely felől. Eppen abban az időben volt jutalomosztás. A szétosztható összeg kevés volt, de a lazsálós mégis kapott belőle, méghozzá nem is keveset. Aztán, amikor a leendő munkahely érdeklődött a jelentkező munkaszeretetről, a főfűró-mester nyugodt szívvel mondhatta: „Jó dolgoz, hiszen most is majdnem a legmagasabb jutalmat kaptam.” Neki nem is kellett többet munkára nógatni a berendezés lustáját.

A Domaszék—1-en dolgozó kollektívát a legjobbak között emlegetik. — Van-e különleges vezetési módszere? — kérdezem Kiss Sándort. — O, dehogya! — tiltakozik. — Nálunk sokan érettségiztek és sokan szereztek szakmunkás-bizonyítványt. Tehetséges emberekkel vagyok körülveve. Szépen kell beszélni velük, segíteni őket gondjaik megoldásában. Nincs szükség a trágárságra.

Selák Boldizsár üzemmérnökötől tudom meg, hogy nem mindennapi fűrás a Doma—1. A kutatófűrást végzők ritkán bizonyosodhatnak meg arról, hogy a fűrófej nem meddő rétegek haladát keresztül. Különösen ritka, hogy egy-egy új terület első kutatási pontján már feltárho munka közben biztos az eredmény. Ezen a fűrási ponton 3400 méter mélységben nyomás

jelentkezett. A besajtott iszap gázbuborékokkal jött vissza a felszínre. Ennek a toronynak az alja is körül van pontyváza. Az aggregátorok mellett meleg a levegő. (Tudják ezt a mezők kóborló ebei is. Majdnem minden berendezéshez szegődik egy-két hivatalos őr. A táskákból jut nekik eledel is.) A munkapadon és az iszapos kádaknál azonban élesen csapja a szakadó havat a szél. Pedig oda is ember kell, hogy irányítsa és ellenőrizze a gépeket.

Simon Rudolf „konténerházában” a műszerfalon elektromos kijelzőkön számos villognak. Gépceruzák rajzolnak papírra grafikontokat. Személyi számítógép képernyője világít. A számítástechnika a fúrótornyok tövében a gazdaságosságot szolgálja. Egy ilyen, csupa mérőműszerkabin évente körülbelül tíz fűrási ponton dolgozik azért, hogy olcsóbban találják meg a gázt és az olajat. Például a Mezősas 5-ösön ezek az érzékelők állapították meg, hogy ahol a fűrópaizs halad, már sós víz van. Így megtakarítottak 200 méter felesleges fűrást.

A Doma—1-en mást jeleztek a villódzó számok. Mikor ezek a sorok mezeiellenek, már égi a gázfáklya. Sikert hirdet.

Bőle István (Következik: És meddig még?)

Helyzetkép az utakról, a buszközlekedésről

Tegnap — noha a közúti igazgatóság gépeinek és a szomszéd megyéktől kölcsönkapott hóeltakarító járműveknek is volt még dolguk elég — Csongrád megye úthálózatának állapotáról kedvező híreket kaptunk. Valamennyi főút két nyomon járható, jobbára felszárítottak a burkolatok is. Helyenként azonban jég-bordák nehezítik, lassítják a járművek haladását. Meggondolt, óvatos vezetésre van szükség, különösen az alsóbbrendű utakon. A mellékutakon valamennyi hó-torlaszt átvágtak már s egy kivételével két nyomon haladhatnak a járművek. Egyedül Ófőldéak bekötő útján nehezíti a közlekedést, hogy mindeddig egy nyomot sikerült járhatóvá tenni, igaz, gyakori kitérőkkel, hogy a szemből érkező járművek elhaladassanak egymás mellett. Az alsóbbrendű utak burkolata jéges, havas, főleg az alacsonyabb építésű személygépkocsi vezetőinek kell figyelniük a burkolat állapotára.

Az útvizonyok lényeges javulása következtében a

Volán-buszok helyközi közlekedése is visszatér a rendes kerékvágásba.

Tegnap délután megtudtuk, hogy ma már csak a Szeged—Kissor—Ásotthalom útvonalon (ahol a kocsik az 55-ösön, Kissor elkerülésével járnak), az Ásotthalom—nagykéri major vonalon, valamint Dóc és Balástya között kell számítani a menetrendtől eltérő közlekedésre, illetve a járatok leállítására. Am, ha reggelre az utakat sikerül a buszközlekedésre alkalmasra tenni, akkor természetesen elindítják a járatokat. A Makó—Tótkomlós vonalon a kocsik még Nagykovácsos elkerülésével közlekednek.

Csütörtökön Békéscsabán a helyőrségi laktanyában bensőséges ünnepségen búcsúztatták a Magyar Néphadsereg műszaki alakulatainak azokat a katonáit, akik a hóviharban segítséget adtak Békés megyének, feladatukat teljesítették. A honvédek visszatértek hely-
őrségeikbe.

Megbeszélés tudománypolitikáról

Dr. Márta Ferenc akadémikus, az MSZMP KB tagja tegnap, csütörtökön Szegedre látogatott; a megyei pártszékházban fogadta dr. Koncz János, a pártbizottság titkára. Megbeszélésükön — melyen ott volt dr. Székely Sándor, a városi

pártbizottság titkára — időszéri tudománypolitikai témákról volt szó.

Délutánra dr. Márta Ferenc pártnapvi előadást tartott az erdészeti szakközépiskola kollégiumában. Itt jelen voltak a szegedi közép-fokú oktatási intézmények vezetői is.